

Adhurimi Eukaristik

E Diela e XXI Gjatë Vitit “A”

Ju, kush thoni se jam unë?

Katedralja e shën Palit

**NË EMËN TË ATIT, E TË BIRIT E TË SHPIRTIT SHEJT.
AMEN.**

Kur Jezusi i pyeti dishepujt: “Njerëz kush thojnë se asht Biri i njeriut?” Përgjigjet e tyne pasqyronin të gjitha hamendësimet dhe spekulimet e njerëzve me të cilët ata jetonin.

Sikur të bahej kjo pyetje edhe sot prej Jezusit, përgjigjet do të dukeshin ndoshta pak ma shumë të kulturueme dhe ma të zbukurueme me koncepte teologjike apo filozofike, por në fund të fundit kam idenë se do të ishin pak a shumë të njajtat. Sot ndoshta nuk do t’i kishim thanë se je Elia, Gjon Pagëzuesi apo Jeremia, por me siguri do ti ishim përgjigjë me teoritë e lajmeve të fundit që kena ndie përmbi Kristologjinë, ose do t’i kishim folë për sondazhet e fundit që ka ba ndonjë gazetë apo televizion prestigjioz sipas botës. Me dashtë me e shty imagjinatën në limitet e saj, kisha me imagjinue Krishtin i cili me durim pret çka po i thojmë, e ndoshta edhe kishte fillue me qeshë me budallekun tonë.

Por nuk zgjat shumë kjo sepse vjen moment i pyetjes vendimtare që kërkon një përgjigje personale: “Po ju kush thoni se jam unë?”. Në këtë pikë nuk mundena ma me u mshehë mas opinioneve të të tjerëve, kjoshin teologjike apo gazetareske. Jezusi kërkon përgjigjen tonë personale.

Kjo gja që përsëritet sa herë thojmë Besojmën. Jezusi pyet çdo burrë e çdo grua, pyet secilin prej nesh personalisht: “Ti, kush thua se jam unë?”

Aleluia, aleluia.

“Ti je Pjetër dhe mbi këtë shkamb do të ndërtoj Kishën teme dhe fuqitë e ferrit nuk kanë për me fitue kundër saj.”

Aleluia, aleluia.

+ Prej Ungjillit sipas shën Mateut: (Mt 16,13-20)

Në atë kohë, Jezusi arriti në krahinën e Cezaresë së Filipit, i pyeti nxënësit e vet: “Ç’thonë njerëzit, kush është Biri i njeriut?”

Ata përgjigjën:

“Disa thonë se është Gjon Pagëzuesi; do të tjerë Elia; do të tjerë Jeremia ose një ndër profetë.”

“Po ju - u tha atyre - ç’thoni: kush jam unë?”

I përgjigji Simon Pjetri: “Ti je Mesia - Biri i Hyjit të gjallë!”

Atëherë Jezusi i tha: “I lumi ti, o Simon, biri i Jonës, sepse këtë nuk ta zbuloi mishi e gjaku, por Ati im që është në qiell! Edhe unë po të them: Ti je Pjetër-Shkëmb dhe mbi këtë shkëmb unë do ta ndërtoj Kishën time dhe dyert e ferrit s’do të ngadhënjëjnë kundër saj!

Ty do t’i jap çelësat e Mbretërisë së qiellit: gjithçka të lidhësh mbi tokë, do të jetë e lidhur edhe në qiell e gjithçka të zgjidhësh mbi tokë, do të jetë e zgjidhur edhe në qiell.”

Atëherë u urdhëroi nxënësve që të mos i tregojnë askujt se është ai Mesia.

Fjala e Zotit

Heshtje e shkurtë meditimit...

«Ju kush thoni se jam unë?» Ajo çka na dimë për Jezusin, mbasi e njohim jetën dhe misionin e tij, besoj se na shtyn sikurse shën Pjetrin me dëshmue: “Ti je Krishti“. Megjithatë, kur kërkojmë me e hjekë plotësisht velin që mbulon misterin e Krishtit, ne vërejmë se asht shumë ma shumë se kaq. Krishti asht edhe njeriu mes njerëzve të tjerë, njeriu të cilin syni jo besimtar nuk mbrin për me e pa. Në të vërtetë Jezusi vepron në brendësi të njeriut dhe prej brenda njeriut i dhuron shëlbimin. Por personaliteti i Jezusit nuk mund të përcaktohet plotësisht vetëm duke thanë se ishte njeri thjeshtë sikurse çdo njeri tjetër që ka lindë prej një gruaje. Duhet me pranue e me u ba pjesë e atij grupit të vogël të dishepujve për me zbulue në të vërtetë dimensionin hyjnor të këtij njeriut që quhet Jezus. Dhe për me e kuptue këtë gja duhet me ndejtë me të dhe duhet me e ndjekë deri në Jeruzalem, deri në kryq. Asht pikërisht aty vendi ku përmbushet plani i Atit për secilin prej nesh dhe për Birin e tij, sepse aty na mundena me zbulue misterin e Mesisë, Birit të njeriut dhe Shërbëtorit të Hyjit.

Të lutemi të gjithë bashkë me Psalmin 138...

**Me gjithë shpirt të falënderoj, o Zot,
sepse i dëgjove fjalët e gojës sime.
Të këndoj në praninë e engjëjve,
adhuroj në drejtim të Tempullit tënd të shenjtë.**

**E lavdëroj Emrin tënd
për dashurinë e besnikërinë tënde,**

**sepse e madhërove mbi gjithçka premtimin tënd.
Sa herë të thirra në ndihmë, ti më vështrove,
shpirtit tim ia kërthndeze fuqitë.**

**Do të të lavdërojnë, o Zot, të gjithë mbretërit e
tokës**

sepse i dëgjuan premtimet e gojës sate.

**Do t'i këndojnë udhët e Zotit,
sepse e madhe është lavdia e Zotit;
sepse i Lartë është Zoti e i shikon të përvujtët
e prej së largu i dallon krenarët.**

**Kur të më duhet të eci në mes të vështirësive,
ti ma ruaj jetën,
shtriye dorën kundër zemërimit të armiqve të mi
e më shpëto me të djathtë tënde.**

**Çka kam filluar, Zoti do ta kryejë për mua.
E amshueshme është, o Zot, mirësia jote:
mos e përbuz veprën e duarve të tua!**

Heshtje e shkurtë meditimit dhe këngë...

Kush asht Jezusi? Kjo asht pyetja themelore për fenë dhe besimin tonë, pyetje e cila në forma të ndryshme e përshkon krejt Ungjillin, pyetje e cila sot asht haptas dhe e drejtpërdrejtë në gojën e Jezusit: prej përgjigjes që na do

të japim varet krejt lidhja e jonë me Të. Prej përgjigjes që japim, do të kuptohet nëse asht vërtetë Zoti i jetës tonë.

Jezusi ju kërkon dishepujve dhe neve:

«Çka thonë njerëzit, kush asht Biri i njeriut?»

Normale që apostujt do t'i përgjigjeshin duke i thanë opinionin e asaj çka kanë ndigjue: thonë se je profet; thonë se je Gjon Pagëzuesi i ringjallun; sipas disa të tjerëve je Elia që po e pritshin për me ardhë; ndoshta je Jeremia. Flasin shumë për ty i thonë apostujt:

Të gjitha përgjigjet që japin kanë në vetvete një pjesë të së vërtetës, por nuk janë të mjaftueshme për me shprehë të veçantën e Jezusit. Ky asht edhe motivi se pse Krishti i pyet ata drejtpërdrejtë:

«Po ju, kush thoni se jam unë?»

Një pyetje kjo shumë konfidenciale, e cila prej shën Pjetrit në emën të secilit prej nesh merr një përgjigje jo ma konfidenciale por solemne:

«Ti je Krishti, Biri i Hyjit të gjallë».

Shën Pjetri sheh në Jezusin, Krishtin, domethanë Mesinë, Mbretin e paqes e të drejtësisë që prej kohësh e priste Izraeli dhe mbarë njerëzimi.

Përgjigja e shën Pjetrit asht e frymëzuar prej Hyjit dhe nuk del prej aftësisë së inteligjencës së tij. Për këtë edhe Jezusi i kënaqun me çka ndien i thotë Pjetrit:

*«I lumi ti, Simon biri i Jonës,
sepse as mishi dhe as gjaku nuk ta kanë zbulue këtë të
vërtetë, por Ati i jem që asht në qiell».*

Këtu vjen edhe “shpërblimi” i parë për atë që e njeh Zotin në të vërtetën e tij: i ndërrohet emni dhe i jepet misioni:

«Ti je Pjetër, dhe mbi këtë Shkamb do të ndërtoj Kishën teme, dhe forcat e së keqes nuk kanë me fitue kundra saj».

Në sajë të dhuratës dhe vullnetit të Zotit, dhe jo në sajë të cilësive të tija personale, Pjetri caktohet guri i themelit të bashkësisë së Krishtit.

Sa mirë e përfaqëson secilin prej nesh shën Pjetri: Ai do të vazhdojnë me gabue prapë sikurse ma përpara, dhe në të vërtetë prej gurë themelit ka me u ba gurë në të cilin merret në thua dhe rrëzohesh, derisa jo shumë vonë por menjëherë, mas kësaj përgjigjeje kaq të madhe, prej Krishtit ka me u quajt edhe “djall”.

Të pame k'to ngjarje me synin e fesë, nuk duhet dhe mundet në asnjë mënyre me ja zvoglue apo zbehë aspak pushtetin Pjetrit në mesin e Kishës së Krishtit. Përkundrazi, ajo çka duhet me na habitë asht ambëlsia e Krishtit me të cilën zgjedhë të dobët për me drejtue Kishën, por zgjedhë ata të dobët të cilët mandej me forcën e Shpirtit Shejt duhet me i mbajtë sytë e ngulun në shkambin e vetëm të vërtetë që asht Krishti.

Në këtë mënyrë, Krishti don për me gërmue në zemrat tona hapsinën në të cilën të mund të lindin pyetja vendimtare për ne: Çfarë Mesiet asht ai për mua dhe çka don me thanë për mua emni Krisht?

Heshtje e shkurtë meditimit ...

**O Zot Jezus,
përballë teje që je Fjala e së vërtetës,
që je Dashuria që dhurohet,
ashtu si shën Pjetri po themi:**

***“O Zot, te kush të shkojmë?
Ti i ke fjalët e jetës së pasosur”.***

**O Zot Jezus,
ne të falënderojmë
sepse Fjala e Dashurisë tënde
është bërë për ne
Trup i dhuruar mbi Kryq,
dhe është Trup i gjallë për ne
në Sakramendin e Shejtë të Eukaristisë.**

**Bëj që takimi me Ty
në Misterin e heshtur të Pranisë Tënde,
të hyjë në zemrat tona
dhe të shkëlqejë në sytë tanë,
që të gjithë të bëhemi
shenjë e dukshme e dashurisë Tënde.**

**Bëj, o Zot Jezus,
që forca e Eukaristisë,
ta ngrohin vazhdimisht jetën tonë,
duke u bërë në ne
shenjtëri, ndershmëri dhe bujari.
Na bëj të dashur me të gjithë,**

**të aftë për miqësi të vërtetë dhe të sinqertë,
në mënyrë që shumë njerëz t'i tërheqi
bukuria e qëndrimit me ty.
Ardhtë mbretëria e Jote
dhe bota u shndërroftë në Eukaristi të gjallë.
Amen.**

Heshtje e shkurtë meditimit dhe këngë...

Njerëzit, kush thojnë se asht Biri i njeriut? Apostujt i japin një përgjigje të bukur, por në të njëjtën kohë edhe të gabueme: i thojnë se je profet, i thojnë se zani i Hyjit dhe frymëmarrja e tij.

Jezusi ban edhe një pyetje të dytë, por këtë herë të paraprime prej lidhëzës POR: POR ju kush thoni se jam unë? A thue se Apostujt vinin prej një bote tjetër, dhe se mendimi i botës nuk i kishte prekë aspak.

Pyetja e tretë gjendet e mshehun dhe tingëllon edhe sot e kësaj dite shumë aktuale, sepse asht pyetja që më drejtohet mu, asht pyetja që i drejtohet çdo njeriut që ka pranue me u takue me të Birin e njeriut: ti kush mendon se jam unë?

Jezusi nuk ju kërkon: Çka keni mësue? Cila prej fjalëve të mija ju ka pëlqye ma shumë? Cila asht qendra e mësimit tem? Por: Kush jam unë për ty? Ti, me zemrën tande, me lodhjen tande, me gëzimin tand dhe me mëkatin tand, ti çka thue, kush asht Jezu Krishti?

Fjalët ma të vërteta gjithmonë janë ata që thuhën në numrin njëjës dhe jo ata që fliten e thuhën në emën të të tjerëve. Për me dhanë këtë përgjigje nuk të duhen gja librat e katekizmit, as studimet që mund të kesh ba apo përgjigjet që mund të kesh mësue. Përgjigjen e saktë mundet me e dhanë vetëm ai që ka

pranue me u ushqye në Burimin e Hyjit, ai i cili ka pranue se ka vdekë në mëkat dhe asht ringjallë në shpresë, vetëm ai mundet me dhanë një përgjigje të saktë.

Ti për mua je 'I Kryqëzuemi për Dashni'. Dashnia e ka shkruar përmbi trupin tand tregimin e saj me alfabetin e plagëve, plagë të cilat janë të pashlyeshme sikurse Dashnia e Jote.

Ti për mua je dashni e pandashme, sepse kurrë dhe asgja, as engjëjt dhe as djemnit, as qiella e humnerat, asnjë gja nuk ka me mujtë e me na nda prej Dashnisë tande si Hyj.

Dy simbolet e këtij dialogut janë çelësat dhe shkambi. Shën Pjetri asht shkambi, fortësia e të cilit matet me intensitetin e transmetimit të së vërtetës së Krishtit si thesar i paçmueshëm për krejt njerëzimin.

Asht Shkamb, në atë masë sa mbrrin me na e shpallë se Hyji asht i gjallë në mesin tonë, se asht I Kryqëzuemi për dashninë që ka për ne, se asht dashnia prej të cilës nuk kena me u nda kurrë.

Por, si përfaqësues i secilit prej nesh, shën Pjetri asht aty për me ba dëshminë, se çdo dishepull i Krishtit asht shkamb dhe çelës. Shkamb mbi të cilin asht i thirrun për me ndërtue shtëpinë e përbashkët të paqes, dhe çelës që hapë derën e Zotit, derën e lumturisë për vete dhe për të tjerët. Secili prej nesh asht i thirrun për me lidhë e për me zgjidhë, për me krijue në këtë mënyrë struktura të forta pajtimit dhe paqeje.

Ju kush thoni se jam unë? Për me t' u përgjigjë më duhet me e pa vedin në sy, dhe atëherë kujtohem dhe e kuptoj se unë të kam takue, të kam pa dhe ndonjëherë edhe të kam mohue.

Jo ma një doktrinë, jo ma një moral: Krishtenimi asht një Person, dhe për me e njoftë Krishtenimin duhet me patjetër me u taku me Personin që qëndron në themel të TIJ - KRISHTIN, BIRIN E HYJIT TË GJALLË.

**O Jezus,
ti je i mrekullueshëm,
ti nuk bën sondazhe
për të ditë opinionin e botës për ty,
por shkon drejtpërdrejtë
në zemrën e secilit prej nesh,
dhe na bën një pyetje të qartë,
sepse kërkon një përgjigje personale:
«Ti, kush thua se jam unë?».**
**Dhe unë pa një ndihmë prej së Larti,
pa pasur në mua Shpirtin e dijes,
përkundem në errësirën time,
derisa ta gjej dritën e fesë,
e cila më thotë se:**
“Ti je Mesia, Biri i Hyjit të gjallë”
**Mbi peshkatarin e thjeshtë dhe shumë njerëzor,
Ti ndërton Kishën tënde.**
**Sa shpresë të madhe më jep, o Jezus,
se dhe unë mund të bëhem
gurë i Kishës tënde,
për të shijuar deri në amshim
mrekullinë e miqësisë tënde.**
**Shpresoj shumë, o Jezus,
se do të bëhem edhe unë themel i Kishës tënde,
sepse ti në Pjetrin nuk kërrove**

**as diturinë e të mençurve,
as dinakërinë e të shkathtëve,
as suksesin e menaxherëve
dhe as forcën e të pushtetshmëve,
por thjesht pëlqeve dhe besove,
në besimin që ai vuri në Ty,
në thjeshtësinë me të cilën ai e pranoi Fjalën,
në pendimin për të cilin Ti e bëre të aftë.
Besove në Pjetrin gurë,
dhe beson në mua gur.
Na e jep, o Jezus, dhuratën
që të besojmë në ty,
që të besojmë në Mesinë e Kryqëzuar,
duke e besuar krejt jetën tonë në Ty,
o Zot fitimtar,
o Hyj besnik. Amen.**

Heshtje e shkurtë meditimit dhe kangë...

Ati ynë...

Një herë e një kohë, njerëzimi i ndërtonte qytetet përmbi shkambinj dhe shtëpitë i ndërtonin prej gurit edhe për me shfaqë pushtetin e madh, forcën dhe pasuninë që kishin.

Ti, o Jezus, ke zgjedhë që ta ndërtosh Kishën tande, bashkësinë e besimtarëve përmbi Pjetrin - SHKAMBIN -,

përmbi besimin e tij, përmbi dashninë e tij për ty, dhe me forcën tande, pavarësisht dobësisë së tij, ti e ban të fortë dhe të qëndrueshëm sikurse SHKAMBIN. Në përgjithësi ne trembemi shumë prej forcave të errëta, prej sinjaleve djallëzore dhe prej gjithçkaje që na ndodhë e të cilës nuk dimë me i dhanë një shpjegim. Ti, o Jezus, e siguron me premtimin tand shën Pjetrit, se nuk do të mund të ekzistojnë asnjë forcë e errët, asnjë e keqe, asnjë dinakëri dhe asnjë forcë djallëzore, e cila të mundet me i ba keq bashkësisë së besimtarëve të Kishës së tij, që Ai vetë po ja len nën kujdes për me e kullotë dhe me e ushqye. Dhe qe ku jena mbas 2000 vjetësh dhe me gëzim e pranojmë, o Jezus, se fjalët që i ke thanë shën Pjetrit ishin dhe janë të vërteta. Furtunat e mëdhaja që e kanë përshkue në të kaluemen dhe ato të tmerrshmet që po përjeton sot, duket për momentin se do ta përmbysin barkën e shën Pjetrit. Por, o Jezus, ne e dimë se je Ti, ai që e drejton këtë barkë, je Ti që e mbështetë dhe e mbron, dhe për këtë arsye, nëse kjo barkë e beson vetveten në duart e tua, asnjë gja dhe askërkush nuk ka me mujtë me e vu në rrezik rrugën e saj, por me një kusht: Ajo dhe udhëtarët e saj duhet ta pranojnë dhe ta besojnë, se Ti je Zoti i vetëm, dhe se ti je Biri i Hyjit të gjallë.

Lutje për thirrjet meshtarake
Të dëgjueshëm ndaj Fjalës tënde,
të kërkojmë o Zot:
“Dërgo punëtorë në të korrat e tua”.
Në lutjen tonë Ti e sheh nevojën për meshtarë të rinj.
Dhuroju të rinjve tanë,
një shpirt të hapur dhe plot guxim,
që ta pranojnë ftesën tënde.
Foli me zemrën Tënde zemrës së tyre
dhe thirri për emër.
Në sajë të hirit tënd le të jenë,
të qetë, të lirë dhe të fortë;
të lidhur me një dashuri të vetme,
të pastër dhe besnike.
Të jenë apostuj të apasionuar të Mbretërisë
tënde, kundërshtarë të hipokrizisë
dhe heronj të përvujtë të Shpirtit.
Edhe një gjë tjetër të kërkojmë, o Zot:
bashkë me të “thirrurit”
të mos mungojnë edhe “ata që i thirrin”;
ata që në emrin tënd i ftojnë,
i këshillojnë, i shoqërojnë dhe i udhëheqin.
Qofshin famullitë tona shenja të bekimit tënd
dhe hapësira të denja
në të cilat mësohet dhe shpallet besimi.

**Për seminaristët tonë të kërkojmë
qëndresë në zgjedhjen e tyre:
bëj që të rriten çdo ditë në shejtëri dhe në dije.
Ata që tashmë e jetojnë thirrjen tënde,
I peshkvin tonë dhe Meshtarët tanë
- forcoji në punën e tyre apostolike,
mbroji në ankthet e tyre,
ruaji në vetminë e tyre,
dhe forcoji në besnikëri.
Me ndërmjetësinë e Nënës tënde të Shejtë,
po ta besojmë ty, o Jezus, lutjen tonë.
Lindshin, o Zot, prej lutjeve tona,
thirrjet meshtarake
për të cilat aq shumë kemi nevojë. Amen.**

Heshtje e shkurtë dhe kanga e Sakramendit

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,
le t'adhrojmë me ftyrë për dhe,
edhe dokja e motit t'shkuem
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,
Ndihmë t'na bahet shejtja fe.**

**Atit, Birit sot përhera
u kjoftë kanga plot hare,
jetë pushtet u kjoftë e ndera
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;
Shpirti rrjedhë dy veltjesh tjera,
njai kjoftë lavdi i shejtes fe. Amen.**

- *Bukën qiellore ua dha atyre. Aleluja.*
- *Që në vetvete ka çdo shije. Aleluja.*

Të lutemi. O Zot Jezu Krisht, që në Sakramendin e mrekullueshëm të Eukaristisë na ke lanë përkujtimin e Pashkëve të tua, ban që ta adhurojmë me fe të gjallë misterin e shejtë të Korpit dhe Gjakut tand, për të shijue në ne të mirat e shëlbimit tand. Ti që jeton e mbretnon në shekuj të shekujve. Amen.

Bekimi me të Shejtnueshmin Sakramend

Litanitë e Emnit të Zotit

Qoftë bekuar Zoti.

Qoftë bekuar emri i shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti,

Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.

Qoftë bekuar emri Jezus.

Qoftë bekuar zemra tejet e shejtë e Tij.

Qoftë bekuar gjaku tejet shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti

në Sakramendin tejet shejtë të Elterit.

Qoftë bekuar Shpirti Shejtë ngushëllues.

Qoftë bekuar e madhnuemja Nëna e TenZot,

Virgjëra Mari.

Qoftë bekuar të zanët e shejtë e të panjollë të saj.

Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.

Qoftë bekuar emri i Zojës Virgjër dhe Nënë.

Qoftë bekuar shejti Jozef, fati tejet i pastër i saj.

Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shejtnit e vet.

Kanga përfundimtare.